

NARIADENIE EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY (ES) č. 764/2008

z 9. júla 2008,

ktorým sa ustanovujú postupy týkajúce sa uplatňovania určitých vnútroštátnych technických pravidiel na výrobky, ktoré sú v súlade s právnymi predpismi uvedené na trh v inom členskom štáte, a ktorým sa zrušuje rozhodnutie č. 3052/95/ES

(Text s významom pre EHP)

EURÓPSKY PARLAMENT A RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o založení Európskeho spoločenstva, a najmä na jej články 37 a 95,

so zreteľom na návrh Komisie,

so zreteľom na stanovisko Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru ⁽¹⁾,

po porade s Výborom regiónov,

konajúc v súlade s postupom ustanoveným v článku 251 zmluvy ⁽²⁾,

keďže:

(1) Vnútrotný trh tvorí oblasť bez vnútorných hraníc, v ktorej je voľný pohyb tovaru zabezpečený na základe zmluvy, ktorou sa zakazujú opatrenia s rovnocenným účinkom ako kvantitatívne obmedzenia na dovoz. Tento zákaz sa vzťahuje na každé vnútroštátne opatrenie, ktoré môže priamo alebo nepriamo, skutočne alebo potenciálne brániť obchodu s tovarom vnútri Spoločenstva.

(2) Prekážky voľného pohybu tovaru medzi členskými štátmi môžu príslušné orgány členských štátov nezákonne vytvárať pri chýbajúcej harmonizácii právnych predpisov tým, že sa na výrobky, ktoré sú uvedené na trh v súlade s právnymi predpismi v inom členskom štáte, uplatňujú technické pravidlá ustanovujúce požiadavky, ktoré majú tieto výrobky spĺňať, ako sú pravidlá súvisiace s klasifikáciou, tvarom, rozmermi, hmotnosťou, zložením, prezentáciou, označením a balením. Uplatňovanie takýchto pravidiel na výrobky, ktoré sú v súlade s právnymi predpismi uvedené na trh v inom členskom štáte, môže byť v rozpore s článkami 28 a 30 zmluvy, a to aj vtedy, keď sa uplatňujú bez rozdielu na všetky výrobky.

(3) Zásada vzájomného uznávania, ktorá vyplýva z judikatúry Súdneho dvora Európskych spoločenstiev, je jedným z prostriedkov na zabezpečenie voľného pohybu tovaru v rámci vnútorného trhu. Vzájomné uznávanie sa vzťahuje na výrobky, ktoré nepodliehajú harmonizačným právnym predpisom Spoločenstva, alebo na aspekty výrobkov, ktoré nespádajú do rozsahu pôsobnosti takýchto právnych predpisov. V súlade s touto zásadou členský štát nemôže zakázať na svojom území predaj výrobkov, ktoré sú v súlade s právnymi predpismi uvedené na trh v inom členskom štáte, ani vtedy, ak boli tieto výrobky vyrobené podľa iných technických pravidiel ako tie, ktorým podliehajú domáce výrobky. Jedinými výnimkami z tejto zásady sú obmedzenia, ktoré sú oprávnené z dôvodov uvedených v článku 30 zmluvy alebo na základe iných prevažujúcich dôvodov verejného záujmu a ktoré sú primerané sledovanému cieľu.

(4) Stále existuje množstvo problémov, pokiaľ ide o správne uplatňovanie zásady vzájomného uznávania členskými štátmi. Je preto nevyhnutné ustanoviť postupy na minimalizáciu možnosti, aby technické pravidlá vytvárali nezákonné prekážky voľnému pohybu tovaru medzi členskými štátmi. Tým, že v členských štátoch neexistujú takéto postupy, sa vytvárajú dodatočné prekážky voľnému pohybu tovaru, pretože to odrádza podniky od predaja svojich výrobkov, ktoré sú v súlade s právnymi predpismi uvedené na trh v inom členskom štáte, na území členského štátu uplatňujúceho technické pravidlá. Z prieskumov vyplýva, že mnohé podniky, a najmä malé a stredné podniky (MSP), buď upravujú svoje výrobky tak, aby vyhovovali technickým pravidlám členských štátov, alebo sa vyhýbajú ich uvedeniu na trh v týchto členských štátoch.

(5) Príslušné orgány nemajú ani primerané postupy na uplatňovanie svojich technických pravidiel na osobitné výrobky, ktoré sú v súlade s právnymi predpismi uvedené na trh v inom členskom štáte. To, že takéto postupy neexistujú, ohrozuje ich schopnosť posúdiť zhodu výrobkov v súlade so zmluvou.

(6) V rezolúcii Rady z 28. októbra 1999 o vzájomnom uznávaní ⁽³⁾ sa uviedlo, že hospodárske subjekty a občania nie vždy naplno a správne využívali zásadu vzájomného uznávania, pretože neboli dostatočne informovaní o tejto

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 120, 16.5.2008, s. 1.

⁽²⁾ Stanovisko Európskeho parlamentu z 21. februára 2008 (zatiaľ neuvverejnené v úradnom vestníku) a rozhodnutie Rady z 23. júna 2008.

⁽³⁾ Ú. v. ES C 141, 19.5.2000, s. 5.

zásade a o dôsledkoch jej fungovania. Rada vyzvala členské štáty, aby vypracovali príslušné opatrenia s cieľom poskytnúť hospodárskym subjektom a občanom efektívny rámec vzájomného uznávania, a to okrem iného efektívnym vybavovaním žiadostí hospodárskych subjektov a občanov a rýchlymi odpoveďami na tieto žiadosti.

- (7) Európska rada na svojom zasadnutí 8. a 9. marca 2007 zdôraznila, že je dôležité dodať vnútornému trhu s tovarom nový stimul posilnením vzájomného uznávania a súčasným zaručením vysokej úrovne bezpečnosti a ochrany spotrebiteľa. Európska rada na svojom zasadnutí 21. a 22. júna 2007 zdôraznila, že ďalšie posilňovanie štyroch slobôd vnútorného trhu (voľný pohyb tovaru, osôb, služieb a kapitálu) a zlepšovanie jeho fungovania majú naďalej rozhodujúci význam pre rast, konkurencieschopnosť a zamestnanosť.
- (8) Bezproblémové fungovanie vnútorného trhu s tovarom si vyžaduje primerané a transparentné opatrenia na riešenie problémov, ktoré vyplývajú z uplatňovania technických pravidiel členského štátu na osobitné výrobky, ktoré sú v súlade s právnymi predpismi uvedené na trh v inom členskom štáte.
- (9) Týmto nariadením by nemala byť dotknutá ďalšia harmonizácia technických pravidiel, pokiaľ je to vhodné, s cieľom zlepšiť fungovanie vnútorného trhu.
- (10) Obchodné bariéry môžu tiež vyplývať z iných typov opatrení spadajúcich do rozsahu pôsobnosti článkov 28 a 30 zmluvy. Medzi tieto opatrenia môžu patriť napríklad technické špecifikácie vypracované na účely postupov verejného obstarávania alebo povinnosti používať úradné jazyky členských štátov. Takéto opatrenia by však nemali byť technickým pravidlom v zmysle tohto nariadenia, a preto by nemali patriť do jeho rozsahu pôsobnosti.
- (11) Technické pravidlá v zmysle tohto nariadenia sa niekedy uplatňujú počas a prostredníctvom postupu povinného predchádzajúceho povolenia stanoveného právnymi predpismi členského štátu, v súlade s ktorým pred uvedením výrobku alebo typu výrobku na trh daného členského štátu alebo jeho časti by mal príslušný orgán tohto členského štátu poskytnúť na základe žiadosti svoj formálny súhlas. Samotná existencia takéhoto postupu obmedzuje voľný pohyb tovaru. Preto ak má byť postup povinného predchádzajúceho povolenia opodstatnený z hľadiska základnej zásady voľného pohybu tovaru v rámci vnútorného trhu, mal by sledovať cieľ vo verejnom záujme uznaný právom Spoločenstva a mal by byť nediskriminačný a primeraný; to znamená, že by mal byť vhodný na zabezpečenie dosiahnutia sledovaného cieľa, ale nemal by

presahovať rámec nevyhnutný na jeho dosiahnutie. Súlad takéhoto postupu so zásadou proporcionality by sa mal posudzovať z hľadiska kritérií uvedených v judikatúre Súdneho dvora.

- (12) Požiadavka, aby uvedenie výrobku na trh podliehalo predchádzajúcemu povoleniu, by ako taká nemala predstavovať technické pravidlo v zmysle tohto nariadenia, takže rozhodnutie o vylúčení alebo odstránení výrobku z trhu výhradne na základe toho, že nemá platné predchádzajúce povolenie, by nemalo predstavovať rozhodnutie, na ktoré sa vzťahuje toto nariadenie. Ak sa však predkladá žiadosť o takéto povinné predchádzajúce povolenie výrobku, malo by sa akémukoľvek zamýšľanému rozhodnutiu o zamietnutí žiadosti na základe technického pravidla pristupovať v súlade s týmto nariadením, aby žiadateľ mohol využiť procesnú ochranu, ktorú toto nariadenie poskytuje.
- (13) Rozhodnutia vnútroštátnych súdov alebo tribunálov posudzujúcich zákonnosť prípadov, v ktorých sa výrobkom, ktoré sú v súlade s právnymi predpismi uvedené na trh v jednom členskom štáte, neudelí prístup na trh iného členského štátu alebo v ktorých sa uplatňujú sankcie z dôvodu uplatňovania technického pravidla, by mali byť vylúčené z rozsahu pôsobnosti tohto nariadenia.
- (14) Zbrane sú výrobky, ktoré môžu predstavovať vážne riziko pre zdravie a bezpečnosť osôb a pre verejnú bezpečnosť členských štátov. Niekoľko konkrétnych typov zbraní, ktoré sú v súlade s právnymi predpismi uvedené na trh v jednom členskom štáte, môže v záujme ochrany zdravia a bezpečnosti osôb a prevencie trestnej činnosti podliehať v inom členskom štáte reštriktívnym opatreniam. Tieto opatrenia môžu spočívať v osobitných kontrolách a povoleniach pred uvedením zbraní, ktoré sú v súlade s právnymi predpismi uvedené na trh v jednom členskom štáte, na trh v inom členskom štáte. Členské štáty by preto mali mať možnosť zabrániť tomu, aby sa zbrane uvádzali na ich trhy, pokiaľ nebudú v plnej miere splnené vnútroštátne procesné požiadavky.
- (15) V smernici Európskeho parlamentu a Rady 2001/95/ES z 3. decembra 2001 o všeobecnej bezpečnosti výrobkov⁽¹⁾ sa uvádza, že na trh možno uviesť len bezpečné výrobky, a ustanovujú sa v nej povinnosti výrobcov a distribútorov z hľadiska bezpečnosti výrobkov. Oprávňuje orgány zakázať každý nebezpečný výrobok s okamžitou účinnosťou alebo na obdobie potrebné na rôzne hodnotenia, previerky a kontroly bezpečnosti dočasne zakázať výrobok, ktorý by mohol byť nebezpečný. Oprávňuje tiež orgány na to, aby v prípade výrobkov predstavujúcich vážne riziko podnikli kroky potrebné na včasné uplatnenie vhodných opatrení, ako sú opatrenia uvedené v článku 8 ods. 1 písm. b) až f) uvedenej smernice. Preto by sa z rozsahu pôsobnosti tohto nariadenia mali vylúčiť opatrenia, ktoré príslušné orgány členských štátov prijali na základe vnútroštátnych zákonov prijatých na vykonávanie článku 8 ods. 1 písm. d) až f) a článku 8 ods. 3 uvedenej smernice.

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 11, 15.1.2002, s. 4.

- (16) V nariadení Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002 z 28. januára 2002, ktorým sa ustanovujú všeobecné zásady a požiadavky potravinového práva, zriaďuje Európsky úrad pre bezpečnosť potravín a stanovujú postupy v záležitostiach bezpečnosti potravín⁽¹⁾, sa okrem iného ustanovuje systém rýchleho varovania na oznamovanie priameho alebo nepriameho rizika pre zdravie ľudí vyplývajúceho z potravín alebo krmív. Členské štáty zaväzujú, aby v rámci systému rýchleho varovania okamžite informovali Komisiu o každom prijatom opatrení, ktorého cieľom je obmedziť umiestňovanie potravín alebo krmív na trh alebo ich stiahnutie z trhu, alebo ich spätné prevzatie v záujme ochrany zdravia ľudí a ktoré vyžaduje rýchly zásah. Opatrenia, ktoré príslušné orgány členských štátov prijali na základe článku 50 ods. 3 písm. a) a článku 54 uvedeného nariadenia, by preto mali byť vylúčené z rozsahu pôsobnosti tohto nariadenia.
- (17) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 882/2004 z 29. apríla 2004 o úradných kontrolách uskutočňovaných s cieľom zabezpečiť overenie dodržiavania potravinového a krmivového práva a predpisov o zdraví zvierat a o starostlivosti o zvieratá⁽²⁾ ustanovuje všeobecné pravidlá uskutočňovania úradných kontrol s cieľom preveriť dodržiavanie pravidiel zameraných najmä na zabránenie, odstránenie alebo zníženie prijateľných úrovní rizík pre ľudí a zvieratá buď priamo, alebo cez životné prostredie, a zaručenie korektných praktík v obchode s krmivami a potravinami a ochranu záujmov spotrebiteľov vrátane označovania krmív a potravín a iných foriem informácií pre spotrebiteľov. Ustanovuje osobitný postup, ktorý má zabezpečiť, aby hospodársky subjekt v prípade nedodržiavania predpisov v oblasti krmivového a potravinového práva, predpisov o zdraví zvierat a o starostlivosti o zvieratá uskutočnil nápravu situácie. Opatrenia, ktoré príslušné orgány členských štátov prijali na základe článku 54 uvedeného nariadenia, by sa preto mali vylúčiť z rozsahu pôsobnosti tohto nariadenia. Prijaté opatrenia alebo opatrenia, ktoré zamýšľajú príslušné orgány prijať na základe vnútroštátnych technických pravidiel, by však mali spadať do rozsahu pôsobnosti tohto nariadenia, pokiaľ nimi nie sú dotknuté ciele nariadenia (ES) č. 882/2004.
- (18) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2004/49/ES z 29. apríla 2004 o bezpečnosti železníc Spoločenstva (smernica o bezpečnosti železníc)⁽³⁾ stanovuje postup povolenia uvedenia do prevádzky už existujúceho vozového parku, pričom sa ponecháva priestor na uplatnenie určitých vnútroštátnych pravidiel. Opatrenia prijaté príslušnými orgánmi podľa článku 14 uvedenej smernice by preto mali byť vylúčené z rozsahu pôsobnosti tohto nariadenia.
- (19) Smernica Rady 96/48/ES z 23. júla 1996 o interoperabilite systému transeurópskych vysokorýchlostných železníc⁽⁴⁾ a smernica Európskeho parlamentu a Rady 2001/16/ES z 19. marca 2001 o interoperabilite transeurópskej konvenčnej železničnej sústavy⁽⁵⁾ stanovujú postupnú harmonizáciu systémov a operácií prostredníctvom priebežného prijímania technických špecifikácií interoperability. Systémy a zložky interoperability, na ktoré sa vzťahuje rozsah pôsobnosti uvedených smerníc, by sa preto mali vylúčiť z rozsahu pôsobnosti tohto nariadenia.
- (20) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 765/2008 z 9. júla 2008 ktorým sa stanovujú požiadavky akreditácie a dohľadu nad trhom v súvislosti s uvádzaním výrobkov na trh a ktorým sa zrušuje nariadenie (EHS) č. 339/93⁽⁶⁾, vytvára systém akreditácie, ktorý zabezpečuje vzájomné uznávanie úrovne odbornej spôsobilosti orgánov posudzujúcich zhodu. Príslušné orgány členských štátov by preto už ďalej nemali odmietaa protokoly o skúškach a osvedčenia, ktoré vydal akreditovaný orgán posudzovania zhody, z dôvodov týkajúcich sa jeho odbornej spôsobilosti. Okrem toho členské štáty môžu v súlade s právom Spoločenstva takisto uznať protokoly o skúškach a osvedčenia vydané inými orgánmi posudzovania zhody.
- (21) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 98/34/ES z 22. júna 1998, ktorou sa stanovuje postup pri poskytovaní informácií v oblasti technických noriem a predpisov, ako aj pravidiel vzťahujúcich sa na služby informačnej spoločnosti⁽⁷⁾, zaväzuje členské štáty, aby informovali Komisiu a ostatné členské štáty o akomkoľvek návrhu technického predpisu týkajúceho sa akýchkoľvek výrobkov vrátane poľnohospodárskych výrobkov a výrobkov z rýb s uvedením dôvodov, na základe ktorých je potrebné prijať takýto technický predpis. Je však potrebné zabezpečiť, že po prijatí takéhoto technického predpisu sa zásada vzájomného uznávania bude v jednotlivých prípadoch správne uplatňovať na konkrétne výrobky. Toto nariadenie stanovuje postup uplatňovania zásady vzájomného uznávania v jednotlivých prípadoch zavedením povinnosti príslušného orgánu uviesť, na základe akých technických alebo vedeckých dôvodov nemožno konkrétny

(1) Ú. v. ES L 31, 1.2.2002, s. 1. Nariadenie naposledy zmenené a doplnené nariadením Komisie (ES) č. 202/2008 (Ú. v. EÚ L 60, 5.3.2008, s. 17).

(2) Ú. v. EÚ L 165, 30.4.2004, s. 44. Nariadenie zmenené a doplnené nariadením Rady (ES) č. 1791/2006 (Ú. v. EÚ L 363, 20.12.2006, s. 1).

(3) Ú. v. EÚ L 164, 30.4.2004, s. 44.

(4) Ú. v. ES L 235, 17.9.1996, s. 6. Smernica naposledy zmenená a doplnená smernicou Komisie 2007/32/ES (Ú. v. EÚ L 141, 2.6.2007, s. 63).

(5) Ú. v. ES L 110, 20.4.2001, s. 1. Smernica naposledy zmenená a doplnená smernicou Komisie 2007/32/ES.

(6) Pozri stranu 30 tohto úradného vestníka.

(7) Ú. v. ES L 204, 21.7.1998, s. 37. Smernica naposledy zmenená a doplnená smernicou Rady 2006/96/ES (Ú. v. EÚ L 363, 20.12.2006, s. 81).

- výrobok uviesť v jeho súčasnej podobe na trh členského štátu v súlade s článkami 28 a 30 zmluvy. V kontexte tohto nariadenia by sa výraz „dôkazy“ nemal chápať ako právny dôkaz. Orgány členských štátov nie sú v kontexte tohto nariadenia povinné odôvodňovať samo technické pravidlo. Ako je stanovené v tomto nariadení, mali by však odôvodniť prípadné uplatňovanie technického pravidla na výrobok uvedený na trh v inom členskom štáte v súlade s právnymi predpismi.
- (22) V súlade so zásadou vzájomného uznávania by sa malo postupom ustanoveným v tomto nariadení zabezpečiť, aby príslušné orgány v každom prípade oznámili hospodárskemu subjektu na základe relevantných dostupných technických alebo vedeckých aspektov, že existujú prevažujúce dôvody verejného záujmu na zavedenie vnútroštátnych technických pravidiel pre daný výrobok alebo typ výrobku a že nemožno použiť menej reštriktívne opatrenia. Písomné oznámenie by malo umožniť hospodárskemu subjektu vyjadriť sa ku všetkým relevantným aspektom plánovaného rozhodnutia obmedzujúceho prístup na trh. V prípade, že hospodársky subjekt neodpovie, príslušnému orgánu nič nebráni v tom, aby po uplynutí stanovenej lehoty na vyjadrenie sa hospodárskeho subjektu podnikol príslušné kroky.
- (23) Konceptia prevažujúcich dôvodov verejného záujmu, na ktorú sa toto nariadenie v niektorých ustanoveniach odvoláva, je vyvíjajúcou sa koncepciou vypracovanou Súdny dvorom v rámci jeho judikatúry vo vzťahu k článkom 28 a 30 zmluvy. Táto koncepcia sa okrem iného vzťahuje na efektívnosť daňového dohľadu, poctivosť obchodných transakcií, ochranu spotrebiteľa, ochranu životného prostredia, zachovanie rozmanitosti tlače a riziko vážneho narušenia finančnej rovnováhy systému sociálneho zabezpečenia. Takéto prevažujúce dôvody môžu byť dôvodom na uplatňovanie technických pravidiel príslušnými orgánmi. Ich uplatňovanie by však nemalo byť prostriedkom na ľubovoľnú diskrimináciu alebo skryté obmedzovanie obchodu medzi členskými štátmi. Navyše zásada proporcionality by sa mala vždy dodržiavať, aj so zreteľom na to, či príslušné orgány naozaj zvolili najmenej reštriktívne opatrenie.
- (24) Pri uplatňovaní postupu stanoveného v tomto nariadení by príslušný orgán členského štátu nemal stiahnuť výrobok alebo typ výrobku, ktorý bol v súlade s právnymi predpismi uvedený na trh v inom členskom štáte, zo svojho trhu ani obmedziť jeho uvedenie naň. Je však vhodné, aby príslušný orgán mohol prijať predbežné opatrenia v prípade, že je potrebné urýchlene zasiahnuť proti ohrozeniu bezpečnosti a zdravia užívateľov. Takéto predbežné opatrenia môže príslušný orgán prijať aj vtedy, keď chce zabrániť tomu, aby sa na jeho trh uviedol výrobok, ktorého uvedenie na trh podlieha všeobecnému zákazu z dôvodov ochrany verejnej morálky alebo verejnej bezpečnosti vrátane predchádzania trestnej činnosti. Preto by členské štáty mali mať v takomto prípade možnosť v ktoromkoľvek štádiu postupu ustanoveného v tomto nariadení dočasne prerušiť uvádzanie takéhoto výrobku alebo typu výrobku na trh na ich území.
- (25) V každom rozhodnutí, na ktoré sa vzťahuje toto nariadenie, by sa mali určiť dostupné opravné prostriedky, aby sa hospodársky subjekt mohol obrátiť na príslušný vnútroštátny súd alebo tribunál.
- (26) Je vhodné, aby hospodársky subjekt bol informovaný aj o dostupnosti mechanizmu mimosúdneho urovnania problémov, ako je napríklad systém SOLVIT, aby sa zabránilo právnej neistote a nákladom vzniknutým počas súdnych konaní.
- (27) Len čo príslušný orgán rozhodne o vylúčení výrobku na základe technického pravidla v súlade s procesnými požiadavkami tohto nariadenia, na akékoľvek ďalšie opatrenia prijaté v súvislosti s týmto výrobkom a založené na danom rozhodnutí a rovnakom technickom pravidle by sa už nemali vzťahovať požiadavky uvedené v tomto nariadení.
- (28) Z hľadiska vnútorného trhu s tovarom je dôležité, aby sa zabezpečila dostupnosť informácií o vnútroštátnych technických pravidlách, tak aby podniky, a najmä MSP, mohli získať dôveryhodné a presné informácie o platnom zákone.
- (29) Preto je nevyhnutné uplatňovať zásady zjednodušovania administratívy okrem iného vytvorením systému kontaktných miest pre výrobky. Tento systém by mal byť navrhnutý tak, aby sa zabezpečilo, že podniky budú môcť transparentným a korektným spôsobom získať prístup k informáciám, aby bolo možné zabrániť omeškaniam, nákladom a odrádzajúcim účinkom vyplývajúcim z vnútroštátnych technických pravidiel.
- (30) V záujme uľahčenia voľného pohybu tovaru by kontaktné miesta pre výrobky mali bezplatne poskytovať informácie o ich vnútroštátnych technických pravidlách a o uplatňovaní zásady vzájomného uznávania v súvislosti s výrobkami. Kontaktné miesta pre výrobky by mali mať primerané vybavenie a zdroje a tiež by mali byť nabádané na to, aby informácie sprístupňovali aj cez internetovú stránku a v iných jazykoch Spoločenstva. Kontaktné miesta pre výrobky by mohli počas postupu stanoveného v tomto nariadení takisto poskytovať hospodárskym subjektom dodatočné informácie alebo pripomienky. Pokiaľ ide o dodatočné informácie, kontaktné miesta pre výrobky môžu vyberať poplatky, ktoré zodpovedajú nákladom na takéto informácie.
- (31) Keďže vytvorenie kontaktných miest pre výrobky by nemalo zasahovať do rozdelenia funkcií medzi príslušné orgány v rámci regulačných systémov členských štátov, členské štáty by mali mať možnosť zriaďovať kontaktné miesta pre výrobky v súlade s regionálnymi alebo

miestnymi právomocami. Členské štáty by mali byť schopné zveriť úlohu kontaktných miest pre výroby existujúcim kontaktným miestam zriadeným v súlade s inými nástrojmi Spoločenstva, aby sa zabránilo zbytočnému nárastu počtu kontaktných miest a aby sa zjednodušili administratívne postupy. Členské štáty by mali byť tiež schopné zveriť úlohu kontaktných miest pre výroby nielen existujúcim útvarom v rámci orgánov verejnej správy, ale aj vnútroštátnym centráam SOLVIT, obchodným komorám, profesijným organizáciám alebo súkromným subjektom, aby sa nezvyšovali administratívne náklady pre podniky a príslušné orgány.

(32) Členské štáty a Komisia by mali byť nabádané na úzku spoluprácu, aby sa umožnila odborná príprava pracovníkov zamestnaných na kontaktných miestach pre výroby.

(33) Na účely vývoja a zavedenia celoeurópskej elektronickej služby verejnej správy (e-government) a základných interoperabilných telematických sietí by sa malo rátať s možnosťou vytvoriť elektronický systém výmeny informácií medzi kontaktnými miestami pre výroby v súlade s rozhodnutím Európskeho parlamentu a Rady 2004/387/ES z 21. apríla 2004 o vzájomnej súčinnosti pri poskytovaní paneurópskych e-government služieb pre verejnú správu, podnikateľské subjekty a občanov (IDABC) ⁽¹⁾.

(34) Mali by sa vytvoriť spoľahlivé a efektívne mechanizmy monitorovania a hodnotenia s cieľom poskytovať informácie o uplatňovaní tohto nariadenia, aby sa prehĺbili znalosti o fungovaní vnútorného trhu s tovarom v neharmonizovaných odvetviach a aby sa zabezpečilo riadne uplatňovanie zásady vzájomného uznávania príslušnými orgánmi členských štátov. Takéto mechanizmy by nemali prekračovať rámec nevyhnutný na dosiahnutie týchto cieľov.

(35) Toto nariadenie sa vzťahuje iba na výroby alebo konkrétne aspekty výrobkov, ktoré nepodliehajú harmonizačným opatreniam Spoločenstva zameraným na odstraňovanie prekážok obchodu medzi členskými štátmi, ktoré vyplývajú z existencie rozdielných vnútroštátnych technických pravidiel. Ustanovenia takýchto harmonizačných opatrení sú často vyčerpávajúce, pričom členské štáty nemôžu zakázať, obmedziť ani zabrániť uvedeniu výrobkov, ktoré sú v súlade s uvedenými opatreniami, na trh na svojom území. Niektoré harmonizačné opatrenia Spoločenstva však umožňujú členským štátom stanoviť dodatočné technické podmienky, pokiaľ ide o uvedenie výrobku na ich trh. Takéto dodatočné podmienky by mali podliehať článkom 28 a 30 zmluvy a ustanoveniam tohto nariadenia. Na účinné uplatňovanie tohto nariadenia je preto vhodné, aby Komisia zostavila orientačný a demonštratívny zoznam výrobkov, ktoré nepodliehajú harmonizácii na úrovni Spoločenstva.

(36) Monitorovací systém stanovený v rozhodnutí Európskeho parlamentu a Rady č. 3052/95/ES z 13. decembra 1995,

ktorým sa zriaďuje postup na výmenu informácií o vnútroštátnych opatreniach, ktoré sa odchyľujú od princípu voľného pohybu tovaru v rámci Spoločenstva ⁽²⁾, sa ukázal do značnej miery neúspešný v tom, že jeho vykonávaním Komisia nezískala dostatočné informácie na identifikáciu odvetví, v ktorých by malo dôjsť k harmonizácii. Neprišiel ani rýchle vyriešenie niektorých problémov spojených s voľným pohybom. Preto by sa malo rozhodnutie č. 3052/95/ES zrušiť.

(37) Na účely uplatňovania tohto nariadenia je vhodné zaviesť prechodné obdobie, aby sa príslušné orgány mohli prispôsobiť jeho požiadavkám.

(38) Keďže cieľ tohto nariadenia, a to odstránenie technických prekážok voľnému pohybu tovaru medzi členskými štátmi, nemožno uspokojivo dosiahnuť na úrovni členských štátov, ale z dôvodu jeho rozsahu a dôsledkov ho možno lepšie dosiahnuť na úrovni Spoločenstva, môže Spoločenstvo prijať opatrenia v súlade so zásadou subsidiarity podľa článku 5 zmluvy. V súlade so zásadou proporcionality podľa uvedeného článku toto nariadenie nepresahuje rámec nevyhnutný na dosiahnutie tohto cieľa.

(39) Opatrenia nevyhnutné na vykonávanie tohto nariadenia by sa mali prijať v súlade s rozhodnutím Rady 1999/468/ES z 28. júna 1999, ktorým sa ustanovujú postupy pre výkon vykonávacích právomocí prenesených na Komisiu ⁽³⁾,

PRIJALI TOTO NARIADENIE:

KAPITOLA 1

PREDMET ÚPRAVY A ROZSAH PÔSOBNOSTI

Článok 1

Predmet úpravy

1. Cieľom tohto nariadenia je posilniť fungovanie vnútorného trhu zlepšením voľného pohybu tovaru.

2. Týmto nariadením sa ustanovujú pravidlá a postupy, ktorými sa majú riadiť príslušné orgány členského štátu pri prijímaní alebo pri zámere prijať rozhodnutie uvedené v článku 2 ods. 1, ktoré by mohlo brániť voľnému pohybu výrobku, ktorý je v súlade s právnymi predpismi uvedený na trh v inom členskom štáte a je predmetom článku 28 zmluvy.

⁽²⁾ Ú. v. ES L 321, 30.12.1995, s. 1.

⁽³⁾ Ú. v. ES L 184, 17.7.1999, s. 23. Rozhodnutie zmenené a doplnené rozhodnutím 2006/512/ES (Ú. v. EÚ L 200, 22.7.2006, s. 11).

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 144, 30.4.2004, s. 62.

3. Ustanovuje sa ním aj vytváranie kontaktných miest pre výroby v členských štátoch, čím sa má prispieť k dosiahnutiu cieľa tohto nariadenia stanoveného v odseku 1.

Článok 2

Rozsah pôsobnosti

1. Toto nariadenie sa vzťahuje na správne rozhodnutia určené hospodárskym subjektom, ktoré sa prijali alebo majú prijať na základe technického pravidla vymedzeného v odseku 2 v súvislosti s akýmkoľvek výrobkom vrátane poľnohospodárskych výrobkov a výrobkov z rýb, ktoré sú v súlade s právnymi predpismi uvedené na trh v inom členskom štáte, ak takéto rozhodnutie má ktorýkoľvek z týchto priamych alebo nepriamych účinkov:

- a) zákaz uvedenia výrobku alebo typu výrobku na trh;
- b) zmenu alebo dodatočné skúšanie výrobku alebo typu výrobku pred tým, ako sa bude môcť uviesť na trh alebo ponechať na trhu;
- c) stiahnutie výrobku alebo typu výrobku z trhu.

Na účely prvého pododseku písm. b) zmena výrobku alebo typu výrobku znamená akúkoľvek zmenu jednej alebo viacerých vlastností výrobku alebo typu výrobku uvedených v odseku 2 písm. b) bode i).

2. Na účely tohto nariadenia technické pravidlo znamená ustanovenie zákona, iného právneho predpisu alebo správneho opatrenia členského štátu:

- a) ktoré nepodlieha harmonizácii na úrovni Spoločenstva a
- b) ktorým sa zakazuje uviesť výrobok alebo typ výrobku na trh na území tohto členského štátu alebo ktorého dodržiavanie je povinné pri uvedení výrobku alebo typu výrobku na trh na území tohto členského štátu a ktorým sa ustanovuje jedno z nižšie uvedeného:

- i) vlastnosti požadované pre daný výrobok alebo typ výrobku, ako je úroveň kvality, výkonu alebo bezpečnosti, alebo rozmery vrátane požiadaviek uplatňovaných na výrobok alebo typ výrobku, pokiaľ ide o názov, pod ktorým sa predáva, terminológiu, symboly, skúšky a skúšobné metódy, balenie alebo označovanie, alebo
- ii) akákoľvek iná požiadavka, ktorá sa kladie na výrobok alebo typ výrobku na účely ochrany spotrebiteľov alebo životného prostredia a ktorá ovplyvňuje životnosť výrobku po jeho uvedení na trh, ako sú

podmienky používania, recyklovania, opätovného použitia alebo likvidácie, ak tieto podmienky môžu významne ovplyvniť zloženie alebo vlastnosti výrobku alebo typu výrobku, alebo jeho uvedenie na trh.

3. Toto nariadenie sa nevzťahuje na:

- a) rozhodnutia súdnej povahy, ktoré prijímajú vnútroštátne súdy alebo tribunály;
- b) rozhodnutia súdnej povahy, ktoré prijímajú orgány činné v trestnom konaní v priebehu vyšetrovania alebo stíhania trestného činu súvisiaceho s použitím terminológie, symbolov alebo s vecným odkazom na protiústavné alebo zločinecké organizácie, alebo trestných činov rasistickej alebo xenofóbnej povahy.

Článok 3

Vzťah s inými ustanoveniami právnych predpisov Spoločenstva

1. Toto nariadenie sa nevzťahuje na systémy alebo zložky interoperability, ktoré patria do rozsahu pôsobnosti smerníc 96/48/ES a 2001/16/ES.

2. Toto nariadenie sa neuplatňuje v prípade opatrení prijatých orgánmi členských štátov na základe:

- a) článku 8 ods. 1 písm. d) až f) a článku 8 ods. 3 smernice 2001/95/ES;
- b) článku 50 ods. 3 písm. a) a článku 54 nariadenia (ES) č. 178/2002;
- c) článku 54 nariadenia (ES) č. 882/2004;
- d) článku 14 smernice 2004/49/ES.

KAPITOLA 2

POSTUP UPLATŇOVANIA TECHNICKÉHO PRAVIDLA

Článok 4

Informácie o výrobku

V prípade, že príslušný orgán nechá posúdiť výrobok alebo typ výrobku s cieľom rozhodnúť, či prijme, alebo neprijme rozhodnutie uvedené v článku 2 ods. 1, môže s náležitým zohľadnením zásady proporcionality požiadať hospodársky subjekt určený v súlade s článkom 8 najmä o:

- a) relevantné informácie o vlastnostiach príslušného výrobku alebo typu výrobku;

- b) relevantné a ľahko dostupné informácie o uvedení výrobku na trh v inom členskom štáte v súlade s právnymi predpismi.

Článok 5

Vzájomné uznávanie úrovne odbornej spôsobilosti akreditovaných orgánov posudzovania zhody

Členské štáty nesmú odmietnuť osvedčenia ani protokoly o skúškach vydané orgánom posudzovania zhody, ktorý je akreditovaný pre príslušnú oblasť posudzovania zhody v súlade s nariadením (ES) č. 765/2008 z dôvodu odbornej spôsobilosti tohto orgánu.

Článok 6

Posudzovanie potreby uplatnenia technického pravidla

1. Ak príslušný orgán zamýšľa prijať rozhodnutie uvedené v článku 2 ods. 1, hospodárskemu subjektu určenému v súlade s článkom 8 pošle písomné oznámenie o svojom zámere, pričom špecifikuje technické pravidlo, na ktorom sa má toto rozhodnutie zakladať, a uvedie technické alebo vedecké dôkazy o tom, že:

- a) zamýšľané rozhodnutie opodstatňuje jeden z dôvodov verejného záujmu uvedených v článku 30 zmluvy alebo odkaz na iný prevažujúci dôvod verejného záujmu a že
- b) zamýšľané rozhodnutie je vhodné na dosiahnutie sledovaného cieľa a nepresahuje rámec nevyhnutný na dosiahnutie tohto cieľa.

Akékoľvek zamýšľané rozhodnutie sa musí opierať o vlastnosti príslušného výrobku alebo typu výrobku.

Príslušný hospodársky subjekt musí mať po prevzatí takého oznámenia najmenej dvadsať pracovných dní na predloženie pripomienok. V uvedenom oznámení sa uvedie lehota, v ktorej možno tieto pripomienky predložiť.

2. Každé rozhodnutie uvedené v článku 2 ods. 1 sa prijme a oznámi príslušnému hospodárskemu subjektu a Komisii do dvadsiatich pracovných dní po uplynutí lehoty na prijatie pripomienok od hospodárskeho subjektu, ako sa uvádza v odseku 1 tohto článku. Rozhodnutie musí tieto pripomienky náležite zohľadniť a uviesť dôvody, na ktorých sa zakladá, vrátane dôvodov zamietnutia prípadných argumentov, ktoré subjekt predložil, a technické alebo vedecké dôkazy, ako sa uvádza v odseku 1 tohto článku.

Príslušný orgán môže lehotu uvedenú v prvom pododseku jedenkrát predĺžiť najviac o dvadsať pracovných dní, pokiaľ to náležite zdôvodňuje zložitnosť otázky. Toto predĺženie sa náležite zdôvodní a hospodárskemu subjektu sa oznámi pred tým, ako uplynie pôvodná lehota.

Každé rozhodnutie uvedené v článku 2 ods. 1 špecifikuje aj opravné prostriedky dostupné na základe platného práva v príslušnom členskom štáte a lehoty na uplatňovanie týchto opravných prostriedkov. Každé takéto rozhodnutie možno napadnúť pred vnútroštátnymi súdmi alebo tribunálmi, alebo inými odvolacími orgánmi.

3. Ak sa príslušný orgán po odoslaní písomného oznámenia v súlade s odsekom 1 rozhodne, že neprijme rozhodnutie uvedené v článku 2 ods. 1, informuje o tom bezodkladne príslušný hospodársky subjekt.

4. Ak príslušný orgán neoznámi hospodárskemu subjektu rozhodnutie uvedené v článku 2 ods. 1 v lehote stanovenej v odseku 2 tohto článku, výrobok sa považuje, pokiaľ ide o uplatňovanie technického pravidla uvedeného v odseku 1 tohto článku, za uvedený na trh v danom členskom štáte v súlade s právnymi predpismi.

Článok 7

Dočasné pozastavenie uvádzania výrobku na trh

1. Príslušný orgán počas postupu ustanoveného v tejto kapitole dočasne nepozastaví uvádzanie predmetného výrobku alebo typu výrobku na trh s výnimkou prípadov, ak:

- a) predmetný výrobok alebo typ výrobku predstavuje za bežných alebo rozumne predvídateľných podmienok používania vážne riziko pre bezpečnosť a zdravie užívateľov alebo
- b) uvedenie predmetného výrobku alebo typu výrobku na trh sa vo všeobecnosti zakazuje v členskom štáte z dôvodu ochrany verejnej morálky alebo bezpečnosti.

2. Príslušný orgán bezodkladne informuje hospodársky subjekt určený v súlade s článkom 8 a Komisiu o každom pozastavení uvedenom v odseku 1 tohto článku. V prípadoch uvedených v odseku 1 písm. a) tohto článku sa toto oznámenie doplní o technické alebo vedecké odôvodnenie.

3. Pozastavenie uvedenia výrobku na trh podľa tohto článku možno napadnúť pred vnútroštátnymi súdmi alebo tribunálmi, alebo inými odvolacími orgánmi.

Článok 8

Informácie pre hospodársky subjekt

Odkazy na hospodárske subjekty v článkoch 4, 6 a 7 sa považujú za odkazy na:

- a) výrobcu výrobku, ak má sídlo v Spoločenstve, alebo osobu, ktorá uviedla výrobok na trh alebo ktorá žiada príslušný orgán, aby sa výrobok na trh uviedol;

- b) ak príslušný orgán nevie zistiť identifikačné a kontaktné údaje žiadneho hospodárskeho subjektu uvedeného v pís-
mene a), na zástupcu výrobcu, ak výrobca nemá sídlo
v Spoločenstve, alebo ak v rámci Spoločenstva nemá sídlo
žiadny zástupca, na dovozcu výrobku;
- c) ak príslušný orgán nevie zistiť identifikačné a kontaktné
údaje žiadneho hospodárskeho subjektu uvedeného v pís-
menách a) a b), na iný subjekt dodávateľského reťazca,
ktorého činnosť môže ovplyvniť vlastnosti výrobku, ktorý
podlieha technickému pravidlu, ktoré sa naň uplatňuje;
- d) ak príslušný orgán nevie zistiť identifikačné a kontaktné
údaje žiadneho hospodárskeho subjektu uvedeného v pís-
menách a), b) a c), na ktorýkoľvek subjekt dodávateľského
reťazca, ktorého činnosť neovplyvňuje žiadne vlastnosti
výrobku, ktorý podlieha technickému pravidlu, ktoré sa naň
uplatňuje.

KAPITOLA 3

KONTAKTNÉ MIESTA PRE VÝROBKÝ

Článok 9

Zriadenie kontaktných miest pre výrobky

1. Členské štáty určia na svojich územiach kontaktné miesta
pre výrobky a oznámia ich kontaktné údaje ostatným členským
štátom a Komisii.
2. Komisia zostaví a pravidelne aktualizuje zoznam kontaktných
miest pre výrobky a uverejňuje ho v *Úradnom vestníku*
Európskej únie. Komisia tieto informácie sprístupní aj na
internetovej stránke.

Článok 10

Úlohy

1. Kontaktné miesta pre výrobky na požiadanie okrem iného
hospodárskeho subjektu alebo príslušného orgánu iného člen-
ského štátu poskytujú tieto informácie:
- a) technické pravidlá uplatniteľné na osobitný typ výrobkov
na území sídla týchto kontaktných miest pre výrobky
a informácie o tom, či daný typ výrobku podľa právnych
predpisov daného členského štátu podlieha požiadavke
predchádzajúceho povolenia, spolu s informáciami o zásade
vzájomného uznávania a o uplatňovaní tohto nariadenia na
území daného členského štátu;
- b) kontaktné údaje príslušných orgánov v rámci daného
členského štátu umožňujúce priamy kontakt na ne vrátane
podrobných údajov orgánov zodpovedných za dohľad nad
uplatňovaním predmetných technických pravidiel na území
daného členského štátu;

- c) opravné prostriedky všeobecne dostupné na území daného
členského štátu v prípade sporu medzi príslušnými
orgánmi a hospodárskym subjektom.

2. Kontaktné miesta pre výrobky odpovedajú na každú žiadosť
uvedenú v odseku 1 do pätnástich pracovných dní od jej
prevzatia.

3. Kontaktné miesta pre výrobky v členskom štáte, v ktorom
dotknutý hospodársky subjekt uviedol daný výrobok na trh
v súlade s právnymi predpismi, môžu hospodárskemu subjektu
alebo príslušnému orgánu uvedenému v článku 6 poskytnúť
všetky relevantné informácie alebo zistenia.

4. Kontaktné miesta pre výrobky nevyberajú za poskytnutie
informácií podľa odseku 1 žiadne poplatky.

Článok 11

Telematická sieť

Komisia môže v súlade s poradným postupom uvedeným
v článku 13 ods. 2 vytvoriť telematickú sieť na vykonávanie
ustanovení tohto nariadenia týkajúcich sa výmeny informácií
medzi kontaktnými miestami pre výrobky a/alebo príslušnými
orgánmi členských štátov.

KAPITOLA 4

ZÁVEREČNÉ USTANOVENIA

Článok 12

Povinnosť podávať správy

1. Každý členský štát pošle Komisii každoročne správu
o uplatňovaní tohto nariadenia. Táto správa obsahuje aspoň
tieto informácie:

- a) počet písomných oznámení zaslaných podľa článku 6
ods. 1 a typ dotknutých výrobkov;
- b) dostatočné informácie o rozhodnutiach prijatých podľa
článku 6 ods. 2 vrátane dôvodov, na ktorých boli
rozhodnutia založené, a typu dotknutých výrobkov;
- c) počet rozhodnutí prijatých podľa článku 6 ods. 3 a typ
dotknutých výrobkov.

2. Vzhľadom na informácie poskytnuté členskými štátmi
podľa odseku 1 Komisia vykoná analýzu rozhodnutí prijatých
v súlade s článkom 6 ods. 2 a posúdi dôvody, na ktorých boli
založené.

3. Do 13. mája 2012 a potom každých päť rokov Komisia
preskúma uplatňovanie tohto nariadenia a predloží o tom správu
Európskemu parlamentu a Rade. Komisia môže prípadne k správe
priložiť návrhy na zlepšenie voľného pohybu tovaru.

4. Komisia vytvára, zverejňuje a pravidelne aktualizuje demonštratívny zoznam výrobkov, ktoré nepodliehajú harmonizačným právnym predpisom Spoločenstva. Tento zoznam sprístupní prostredníctvom internetovej stránky.

Článok 13

Postup vo výbore

1. Komisii pomáha výbor zložený zo zástupcov členských štátov, ktorému predsedá zástupca Komisie.
2. Ak sa odkazuje na tento odsek, uplatňuje sa poradný postup ustanovený v článku 3 rozhodnutia 1999/468/ES v súlade s jeho článkom 7 ods. 3 a článkom 8.

Článok 14

Zrušenie

Rozhodnutie č. 3052/95/ES sa týmto zrušuje s účinnosťou od 13. mája 2009

Článok 15

Nadobudnutie účinnosti a uplatňovanie

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dvadsiatym dňom po jeho uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

Uplatňuje sa od 13. mája 2009.

Toto nariadenie je záväzné v celom rozsahu a priamo uplatniteľné vo všetkých členských štátoch.

V Štrasburgu 9. júla 2008

Za Európsky parlament
predseda
H.-G. PÖTTERING

Za Radu
predseda
J.-P. JOUYET